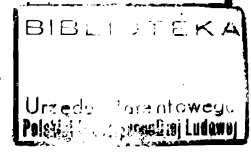


25 września 1928 r.

URZĄD PATENTOWY



F 25b 11/10



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 8494.

Kl. 24 f 17.

Walther & Cie. Aktiengesellschaft
(Köln-Dellbrück, Niemcy).

Urządzenie do podziału podwiewu na kilka skrzyń powietrznych w zastosowaniu
do rusztów ruchomych.

Zgłoszono 29 kwietnia 1927 r.

Udzielono 23 lutego 1928 r.

Pierwszeństwo: 30 kwietnia 1926 r. dla zastrz. 5 (Niemcy).

Wynalazek dotyczy urządzenia służącego do podziału podwiewu na kilka skrzyń powietrznych umieszczonych jedna za drugą w kierunku przesuwania się rusztów pod górną taśmą rusztową, które to skrzynki rozdzielone są na dwie grupy za pomocą ściany rozdzielczej, umieszczonej między strefą zapalania a strefą wypalania warstwy ogniowej.

Według wynalazku główny strumień powietrzny rozdziela się początkowo na dwie grupy, mianowicie według pierwszej odmiany wynalazku strumień ten doprowadzany zostaje do tych poszczególnych skrzynek, które znajdują się bezpośrednio przy ścianie rozdzielczej obydwóch grup,

natomiast wewnątrz każdej grupy powstaje, w sposób znany, rozdział powietrza przy przechodzeniu do różnych poszczególnych skrzyń. Stosowanie ściany rozdzielczej daje tę bezpośrednią korzyść, że umożliwia odgałęzianie powietrza do obydwóch grup, przyczem, może być wprowadzone regulowanie tych dwóch strumieni powietrznych zapomocą włączenia do obydwóch odgałęzień narządu regulującego. Wynalazek daje tę korzyść, że powietrze jest rozdzielane pod rusztem w bardzo prosty sposób, który odpowiada obecnym warunkom prowadzenia pracy, przyczem ten rozdział powietrza odznacza się dużą prostotą przy jednoczesnej niezawodności

działania i małych kosztach związanych z instalacją. Główna zaleta polega na tym, że drogi powietrzne są tutaj krótsze, aniżeli w znanych urządzeniach tego rodzaju, zaś ilość miejsc w przewodzie, które winny być uszczelnione znacznie zmniejszone, wskutek czego ogranicza się w dużym stopniu stratę siły i powietrza.

Na załączonym rysunku przedstawione są schematycznie różne odmiany wykonania wynalazku. Przy tej odmianie wykonania, której widok ogólny przedstawia fig. 1, zaś przekrój fig. 2, pod strefą zapalania znajduje się grupa skrzynek, składająca się z dwóch oddzielnych skrzyń 1 i 2, która to grupa oddzielona jest zapomocą zamkniętej przegrody od grupy znajdującej się pod strefą wypalania, którą tworzą osobne skrzynie 3 i 4. Główny strumień powietrzny jest doprowadzany zapomocą kanałów *a* i *b* do osobnych skrzynek 2 i 3 obydwóch grup skrzynkowych, znajdujących się bezpośrednio przy przegrodzie. Powietrze pierwszej grupy przepływa stąd do osobnej skrzynki 1, zaś w drugiej grupie do osobnej skrzynki 4, przyczem powietrze to może być regulowane przy pomocy narządów regulujących, np. zapomocą przedstawionych na rysunku klap *c* i *d*. Każda grupa, zamiast składać się z dwóch skrzynek, może ich zawierać również i więcej.

Przy tej odmianie wykonania, która w ogólnych zarysach przedstawiona jest na fig. 3, różnica w stosunku do przykładu poprzedniego polega tylko na tym, że w każdej oddzielnej skrzynce 2 i 3 główny strumień powietrzny wpada z dwóch stron.

Przy odmianie wykonania według fig. 4, przegroda służy do bezpośredniego odgałęziania powietrza w kierunku obydwóch grup. W tym celu główny strumień powietrza jest doprowadzany przez podwójny kanał *h*, którego wylot znajduje się po obydwóch stronach przegrody. Jednocze-

śnie wskazany jest sposób, w jaki może być uskuteczniane regulowanie tych dwóch strumieni zapomocą włączenia narządu regulującego do każdej z obydwóch tych odgałęzień, jednej kłapy kątowej *f*.

Fig. 5 przedstawia odmianę wykonania, w której uzyskuje się bardziej niezależny rozdział powietrza do poszczególnych skrzynek. Mogą zachodzić wypadki, kiedy ta większa niezależność daje korzyść, mianowicie, jeżeli jest pożądanem uzyskać zupełnie dowolne regulowanie ciśnienia w każdej poszczególniej skrzynce powietrznej. Przy tej odmianie wykonania główny strumień powietrzny zostaje odrazu odgałęziony do dwóch grup skrzynkowych, zaś wylot każdego odgałęzienia jest położony tutaj w taki sposób do zamkniętej ściany rozdzielczej, znajdującej się pomiędzy oddzielnymi skrzynkami, że ta przegroda rozdziela strumień powietrzny, przyczem do regulowania tego rozdziału przewidziane są na obydwóch stronach tej ściany rozdzielczej szczególne narządy regulacyjne. Zamkniętą jest nie tylko ściana rozdzielcza *X*, znajdująca się pomiędzy dwiema strefami, lecz także zamknięte są przegrody *y* i *z*, znajdujące się w obydwóch grupach skrzynkowych. Główny przewód wiatrowy jest odrazu odgałęziony w taki sposób, że powstają odgałęzione przewody *ii* i *kk*. Wylot każdego odgałęzionego przewodu jest umieszczony przy przegrodzie *y*, względnie *z*, wskutek czego rozdziela ona strumień powietrzny, jak to ma miejsce we wspomnianych powyżej odmianach wykonania od głównego strumienia powietrznego. Przed każdym otworem częściowym wylotu przewodowego *i* względnie *k*, a mianowicie na każdej stronie powietrznych skrzynek, znajduje się kłapa *m*, służąca do regulowania powietrza, wpływającego do poszczególnych skrzyń.

W taki sposób uzyskuje się możliwość zupełnie dowolnego regulowania ciśnienia w każdej poszczególniej skrzynce bez koniecz-

ności stosowania szczególnej nasadki wiatrowej dla każdej poszczególniej skrzynki. Prowadzenie kanału wiatrowego jest bardzo proste; w szczególności trzeba uszczelnić nieznacznie tylko ilość miejsc złączonych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie, służące do podziału podwiewu na kilka skrzyń powietrznych, w zastosowaniu do rusztów ruchomych, w którym skrzynie umieszczone są jedna za drugą w kierunku przesuwania się rusztu pod górną taśmą rusztową i rozdzielone są na dwie grupy zapomocą ściany rozdzielczej, umieszczonej między strefą zapalania a strefą wypalania warstwy ogniowej, znamienne tem, że główny strumień powietrzny jest rozgałęziony do dwóch grup skrzyń, poczem następuje właściwe regulowanie powietrza w skrzynkach poszczególnych w znany sposób.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że główny strumień powietrzny jest doprowadzany do poszczególnych skrzynek (2 i 3), znajdujących się bezpośrednio przy ścianie rozdzielczej obydwóch

grup, przyczem regulowanie powietrza odbywa się w znany sposób przy przepływie do poszczególnych skrzynek.

3. Urządzenie według zastrz. 2, znamienne tem, że ściana rozdzielcza jest wykorzystywana bezpośrednio do rozgałęziania powietrza w kierunku obydwóch grup.

4. Urządzenie według zastrz. 3, znamienne tem, że regulowanie obydwóch strumieni powietrznych odbywa się zapomocą włączenia czynnika regulacyjnego (*f*) dla obydwóch odgałęzień.

5. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że główny przewód powietrzny zostaje odrazu rozgałęziony na przewody odgałęzione, których wyloty umieszczone są przy zamkniętych ścianach rozdzielczych poszczególnych skrzyń każdej grupy, w taki sposób, iż przegroda ta rozdziela strumień powietrzny przyczem przewidziane są narządy rozdzielcze przed każdym otworem częściowym wylotu przewodowego do regulowania rozdziału powietrza.

Walther & Cie.
Aktiengesellschaft.
Zastępca: I. Myszczyński.
rzecznik patentowy.

